

Publicerad 2009-01-18 19:26 av kata

Plats för alla

”Hej det är Seinab, minns du mig?

Jag tog mig till Sverige med mamma
Migrationsverket sa att ”Här får ni inte stanna”
De sa att det var nåt fel med våra pass
& att vi tog upp någon annans plats
”Kom igen nu, stick härifrån. Dra!”
Gärna det, men det finns ju ingen plats kvar
Åt mig, mitt hemland är en krater
Efter bombningar & hatet
Som verkar ta över hela vårans värld
Vi trodde vi var säkra men får inte stanna här.

Mamma skickades tillbaka direkt
Några veckor senare blev jag förskräckt
De kom, knacka på och skulle hämta mig med
Jag klättrade ut genom fönstret, sprang på snabba ben
Iväg därifrån
Tog upp min mobiltelefon
Jag visste inte vad jag skulle göra, så jag ringde till dig
Vad ska jag ta mig till, här finns ju ingen plats för mig?”

När jag hört hennes story var det första jag sa
Att: ”Jag tror det finns fler än jag som har
en bäddsoffa, älskling, det finns alltid plats kvar!
Det är alltid svårt att skilja fel från rätt
Men jag kan skilja på lag & vett
Det finns alltid nån som vill hjälpa dig
& tills vi ordnat det här kan du bo hos mig”

Nu har det gått två veckor sen det där telefonsamtalet
& jag är säker på att jag gjorde det rätta valet
Moder jord hostar till & jag konstaterar
Att människor inte prioriterar
Vi bara krigar, tusentals dör
Massmord & bomber, vad ska det va bra för?

Och om vi nu ska klimatsabotera hela jävla planeten
Vad säger du då, Mohammed, profeten?

Eller du, guds son, Jesus, frälsaren?
Du vet nordpolen? Om vi smälter den
Lär du då oss att gå på vatten?
Eller hey, Mose kan ju göra processen kort
Bara flytta undan haven lite längre bort
Så kan vi alla leva på botten.

Vi brukade vara på toppen
Vi, människor, det bästa som fanns
Men det var innan geväret uppfanns
& inser vi inte hur stor plats vi tar
Kommer det snart inte finnas någon plats kvar
Jag bryr mig inte om vems fel det är
Lägg bara ner vapnen & ge fan i det här
När jag var liten sjöng min mamma för mig
Att du ska sträcka ut en hand till dem som behöver dig
Vi sträcker ut en vänskapshand
Till varje människa
I varje land
& det är min tro, min religion
Förlåt mig Gud
Förlåt Allah
Men ni vill nog också ha fred tror jag
Jag vallfärdar varsomhelst, jag ber
Låt inte människor döda fler
människor
Lägg ner
vapnen
De gör ingenting bra
Det finns plats för alla
Och det finns tid kvar

I förrgår kom de & hämtade henne
Hade blivit tipsade av några puckon jag känner
Kratern väntar, tänkte jag, & jag antar att
Nu är hon på väg tillbaka dit
Med flygplan, lite lyxigare sätt att färdas
Än sättet som hon tog sig hit
& ändå grät hon nästan ingenting då
När hon lämnade marken hon föddes på
Men nu när hon ska tillbaka dit

Är det tjut & gråt & full panik
Reagerar ni inte när ni sätter henne på planet
När hon grinar & skriker att hon vill av det?
Hej, till er som fattar besluten,
Till era öron når inte tjuten
Av ångest
Hallå, Vakna!
Det är inte det magiska sagolandet Sverige som hon kommer att sakna
Nej det hon kommer sakna är
vetskapen om att mitt i all misär
I hennes liv
som är så fucked up jävla kasst,
Så har hon ändå alltid
en liten
plats

Jag har försökt få tag på henne
Men inga svar någonstans
Som om hon försvunnit från jordens yta
Som om hon aldrig fanns
Vad säger ni,
Profeter?
Har hon blivit tvingad bort från den här planeten?
Rymden är oändlig åt alla håll
Sägs det, & jag antar att ni har koll
Så det är bäst för er att ni tar hand om henne nu
Seinab, älskade, älskade du.
Jag ska tänka på dig varje gång jag ser en stjärna falla
& Tänka att tydligen finns det inte plats för alla
Men du har alltid en plats hos mig, så du vet
Här finns alltid en plats för dem som behöver det
De som genomlever det allra värsta
Mental tortyr & fysisk smärta
Finns alltid plats
På min bäddsoffa
& i mitt hjärta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kata med Poeter.se id #14462 innehar upphovsrätten